

زولف و ده‌لاه‌ته‌کانی له شیعرى مه‌لای جزیری دا

The Connotation of Hair Flattop in Jaziri Poetry

Hêmin OMAR AHMAD*

پوخته

زولف و ده‌لاه‌ته‌کانی له شیعرى مه‌لای جزیری دا ناوونیشانی ئەو توێژینه‌وه‌یه تیشك ده‌خاته سه‌ر واتای عیرفانی په‌یفی زولف وه‌ك ئەندامێك له‌ پرووخساری مرۆف و، خستنه‌ ناو‌قالبی شیعرى عیرفانی و په‌سندانی له‌ چوارچێوه‌ی ئیستیتیکى ده‌ق و چینی و یتنه‌ی شیعریه‌وه‌ . بێگومان شاعیرانی کلاسیکی کورد به‌ شیعرى سۆفییانه‌ به‌ناویانگن و له‌ کانیای ته‌سه‌ووفی ئیسلامیدا تام و بۆنیان وه‌رگرته‌وه‌ و له‌ سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه‌ مه‌لای جزیری که‌ به‌ ده‌ستپێکی شاعیرانی بواری عیرفان داده‌نریت، ناوبراو زاراوه‌کانی ته‌سه‌ووف و عیرفانی به‌ شتێه‌یه‌کی زۆر له‌ناو شیعه‌کانیدا به‌کارهێناوه‌ و له‌ نێو ئەو زاراوانه‌شدا که‌ به‌ پێژه‌یه‌کی زۆر به‌کارهێناوه‌ بریتیه‌ له‌ زولف و هاوواتا‌کانی له‌ ده‌روبه‌ر (سیاق)ی جوداجودادا . ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ به‌ پشت به‌ستن به‌ میتۆدی هیرمینۆتیکى سۆفییانه‌ جۆراوجۆری به‌کارهێنانی ده‌لاه‌ته‌کانی زولف ڤوون ده‌کاته‌وه‌، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش باسه‌که‌ به‌سه‌ر چهند سه‌ره‌بابه‌تیک دابه‌ش کراوه‌، له‌ گرنگترینیان: ناساندنی زولف و شوینی له‌ناو ئەده‌بیاتی عیرفانی، زولف و دل، زولف و خال و زولف و شتێه‌کانی و مانا عیرفانییه‌کانی لای مه‌لای جزیری .

وشه‌ی کللی: زولف، که‌ثره‌ت، وه‌حده‌ت، دل، شیعرى عیرفانی،

مه‌لای جزیری

* زانکۆی سۆران، فاکه‌لتیی ئاداب،
به‌شنى کوردی، هه‌روه‌ها مامۆستای
مێقان له‌ به‌شنى کوردی، زانکۆی
بێنگۆل.

Ass. Prof., Department
of Kurdish Language
and Culture, Bingol
University, Turkey.

e-mail:

heminahmad40@gmail.com

ABSTRACT

The connotation of hair flattop in Jaziri poetry is the title of this research based on the meaning of gnosis of hair flattop word as a member of human's face, and put it to the content of gnostic poetry. This knowledge gives a poetry field as a text of gnosis. All classic poems have been well known as gnostic users and taken good benefits from Islamic gnosis for their poetries, and particularly

Malaye Jaziri was one of the first poems who known as gnostic poems and he used all dialects of quietism and gnosis from his poetries. In his quietism and gnosis, hair flattop and its derivates have been used in different sides. This research has been done based on the explanation of quietism and gnosis for hair and its derivates in the poetries of Malaye Jaziri. This research is classified into some subjects as follows; "Definition of Hair Flattop and Its Position in the Kurdish Gnostic Literature", "Hair Flattop and Heart", "Types of Hair Flattop and Its Meaning according to Malaye Jaziri. In addition, this research focuses on, effluent, heart, gnostic poetries, and key words of quietism and gnosis by Malaye Jaziri.

Keywords: Hair Flattop, Kesret, Wahdat (Unity), Heart, Gnostic Poetry, Malaye Jaziri.

1. پێشهکی

شيعری کلاسیکی کوردی هەر له سهرهتاوه به بۆن و بهرامهیهکی سۆفییانهوه هاته ناو گۆرهپانی ئەدهبیاتی کوردی و هاوشیوهی شيعری فارسی و عهدهبی لهو سهردهمهدا زۆرتین مۆتیش و بنهماکانی ئەو بزاشهی ئاوێزهی چینهکانی خۆی کرد. بۆیه هەر له باباتاھیرهوه بگره وەك دەستپێك و تا دهگاته سهرهتاكانی قوتابخانهی شيعری کرمانجی ژووروو و دواتریش، ئەم بنهمایهی تهسهووف و عیرفان بووه مۆرکێکی چهسپاو لهناو شيعری کوردیدا.

زولف وەك یهكێك لهو مۆتیشه بآلكیشانه، وێرای ئەوهی ئەندامێكه له ئەندامهكانی لهشی مۆف، وەك ئەندامه سهرنج راکیشهکانی دیکه بۆته بابتهی شيعر و له چوارچێوهی ئیستیتیکدا تهماشای کراوه. ئەمه وەك قابیلی گشتی، بهلام له هوردبوونهوهدا بۆ قوولایی بابهتهکه و چۆنیهتی تهوزیفکردنی بۆ ناو دهقی کلاسیکدا واتا و دهلالهتی جۆراوجۆری لهخۆگرتوه. لهو روانگهوه ئەدهبیاتی سۆفییانه کهم تا زۆر پهيوهندی لهگهڵ ئەم وشهیهش ههیه و شاعیران لهناو شيعرهکانیادا وەك کهرهستهیهك بۆ گوزارشتکردن له خۆشهویستی خودایی و ههروهها وەك چینیکیش بۆ شيعرییهتی دهق تهماشایان کردوه. لهم سۆنگهیهدا «مهلائی جزیری»^۱ وەك شاعیریک که شيعرهکانی لهناو سۆفیکهريدا رسکاوان، به چه ندين

۱ مهلائی جزیری، ناقي وی ئەحمده و ناقي بابی وی محمده، خەلکی جزیرا بۆتانه. ل سالا ۹۷۵ی مشهختی بهرانبهری (۱۵۶۷-۱۵۶۸)ی زاینی ژ دایک بوویه و ل سالا ۱۰۵۰ی مشهختی، بهرانبهری ۱۶۴۰ی زاینی چوویه بهر دلقانیا خودی. شیخ ئەحمدهی جزیری ناسناقین (مەلئ، مهلا و نیشانی) د هوزانین خودا بکار نینایه. دهمی ژ یی وی ۳۲ سال ل گوندی سترباسی ل نزیک نامدهی ژ مهلایهکی دبیژنی: مهلا طاهای نیجازا مهلاتیی وەرگرت و بوو مهلایهکی دوازه علم و بوو ئیک ژ سیدیاین مەدرسا سور ل جزیری. مهلائی جزیری

واتای جودا و له دهووریه (سیاق) ی جودادا له گه ل ئەم په یقه دا کارلیکی کردوه.

ئەم توێژینه وهیه ”زولف و دهلاله ته کانی له شیعی مه لای جزیری دا“ به پینی میتۆدی تهئوێل (هیرمینۆتیکی) که تیبیدا دیوی دووه می واتای ده برینه کان لیک ده داته وه و پالپشت به که له پووری ته سه ووفی ئیسلامی هه ولیدا وه بناغه و بنه ماکانی په یقه که و دهلاله ته کانی و چۆنیه تی رۆل هه بوون له چینی دهق و به خشینی شیعییه ته به دهقه که دا، شیبکاته وه و له چوارچیوه ی عیشق و هیزی وشه دا شروقه بیان بکات. بۆیه له سنووری لیکۆلینه وه که دا ته نیا دیوانی مه لای جزیری به نمونه وه رگیرا وه و له و نپوهنده شدا زیاتر له سه ر په یقی زولف سه نگراره ته وه و له بهر فراوانبوونه که ی نه توانرا وه هه موو نمونه کانی زولف له دیوانه که و وشه نزیکه کانی بخریته نیو چوارچیوه ی لیکۆلینه وه که^۲ و له ژیر چند سه ره مزاریکی وهک (ناساندنی زولف، زولف و پینگه که ی له ناو ته ده بیاتی عیرفانیدا و زولف لای مه لای جزیری و په یوه ندی له گه ل مۆتیقی تر، زولف و دل، زولف و نوور، زولف و خال و شیوه کانی زولف له شیعی جزیری و رۆلی خواستن له چینی زولف و شیوه ئاسایی و نا ئاساییه کانی زولف لای جزیری و واتا نه رتیبه کانی زولف ..) به وردی توێژینه وه ی له باره وه کرا وه.

1.2 ناساندنی زولف

1.1.2 زولف له رووی زمانه وه

ئەم وشه یه وپرای ته وه ی له ناو کورد و به شیک له گه لانی ئیرانیشدا هه یه. به لام ته گه ر بۆ میژوو بگه رپینه وه له زمانی ئاویتساییدا وهک zarfan به کارهاتوه، که له فره هنگه کانی فارسیدا به شیوه ی جۆراوجۆری وهک زفرین، زوفرین، زورفین، زرفین، زلفین... هتد هاتوه. (قلبزه: ۱۵۰، ۱۳۸۳) ته گه رچی له ناو ته ده بیاتی فارسیدا و به تاییه تی شیعی کۆنی فارسی هه ر به ”زلف“ جینی گرتوه. ته وه ی په یوه ندی به زمانی عه ره بیه شه وه هه یه، کت و مت ئەم وشه یه له قورئانی پیرۆزدا نه هاتوه، به لام رۆنانه که ی به کارهاتوه، ته ویش به شیوه ی (زلفا) که له ئایه تی ۱۱۴ ی سوپه تی هود هاتوه (اقم الصلاة

بی دوونده بی چووی چونکی ژن نه ئینابوو و گۆرا وی بی د سه ر داقه کیقه ل ئاقا هبی مه ره سا سوړ. (دۆسکی: ۲۰۰۵، ۱۹-۲۶).

۲ له بهر زۆر دوباره نه بوونه وه ی ناوی دیوانه که له په ر او یزه ماکندا، هه ر کاتیک نمونه ی شیعیکی مه لای جزیری مان هینا بیته وه، له ته نیشتی شیعی مه که ژماره ی لاپه ره ی دیوانه که مان نوو سیوه و هه ر ئەو دیوانه شمان وهک سه ر چاوه ی نمونه کان به کار هینا وه که له لیستی سه ر چاوه ماکندا تو مار مان کردوه.

طرفی النهار وزلفا من الليل) و لیره‌دا هه‌مان واتای زولف ناگه‌یه‌نیت، به‌لام له پێ‌خستنی وشه‌کاندا له‌گه‌ڵ وشه‌ی شه‌و (لیل) هاتوووه و وه‌ک بگوتری دهر‌وازه‌ی شه‌و، په‌رچه‌می شه‌و، یان تاریکی‌ی شه‌و، که‌ ئه‌مه‌ش له‌ په‌نگ و تاریکی‌یدا ده‌به‌وه خالی هاویه‌ش له‌گه‌ڵ زولف و دواتریش هه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌یه‌ لای شاعیران په‌واجی پێ‌ ده‌دریت به‌وه‌ی زولف به‌ شه‌و بچویندریت (ابن منظور، کلمه‌ زلف). لی وشه‌که‌ گۆرانکاری به‌سه‌ردا دیت و له‌ناو فه‌ره‌ه‌نگه‌کانی عه‌ره‌بیدا له‌سه‌ر بنچینه‌ی شیعه‌ره‌کانیان وشه‌کانی (القرن، الغدائر، الغدران، الغديره، شوشه، الجمائر، الصدغ) به‌کارهاتوون. به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی په‌یقی زولف زیاتر له‌ناو ئه‌ده‌بیاتی فارسیدا به‌کارهاتوووه و کورد و تورکی‌ش هه‌مان وشه‌یان به‌کاره‌یناوه‌.

له‌ فه‌ره‌ه‌نگه‌ کوردیه‌کانیشدا به‌ ”زلف“ (خال: ۲۶۰، ۲۰۰۵) و ”پرچ، که‌زی، بسک، ده‌سته تووکه‌ سه‌ری سه‌ر لاجانگ“ (هه‌ژار: ۱۳۶۹، ۱۴۰۹) و ”زولف، زووف، بژی، گودله، فر، که‌زی، که‌زه، تیت، ئه‌گره‌جه، چینک، بسک، گیشک، قژی سه‌ر“ (روحانی: ۱۳۶۵) و ”گیس، قژ، ئه‌گره‌جه، گیسو، په‌رچه‌م، ئه‌و به‌شه‌ تووکه‌ی ئافه‌رته‌تانه که‌ به‌ سه‌ر نیوجاوانیدا شوێنیه‌وه“ (موکریانی: ۱۹۹۹، ۵۴۶) هاتوووه. به‌لام وشه‌که‌ ئه‌و کاته‌ی له‌ ده‌قی شیعه‌ری کلاسیکی کوردیدا به‌کاردیت، به‌ پله‌ی یه‌که‌م زولف و پاشان گیسوو و کاکۆل و بسک... دین.

2.1.2 زولف له‌ ئه‌ده‌بیاتی عیرفانیدا

ئه‌گه‌رچی زمانی شیعه‌ر جۆریک لادانی تێدایه، ئه‌م لادانه‌ زۆر بوار ده‌گرته‌وه و ته‌نانه‌ت زۆر جارن له‌ رووی وشه‌یه‌شه‌وه‌ له‌ پێ‌ه‌وه‌ی ئاسایی خۆی لاده‌دات و هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ شیعه‌ریه‌ت ده‌خاته‌ ناو ده‌ماره‌کانی ده‌ق، بۆیه‌ هه‌تا رێژه‌ی لادان له‌ هه‌موو بواره‌کاندا زیاتر بیت، ده‌ق به‌ره‌و بال‌تر هه‌نگاو‌ده‌نیت. به‌ مه‌رجێک ئه‌م لادانانه‌ بنه‌ما و بنچینه‌یه‌کیان هه‌یه‌ت، که‌ به‌شیکیان له‌ چوارچۆیه‌ی زانسته‌کانی ناو په‌وانیته‌یدا قالیبان بۆ داده‌په‌ژێرت و به‌شیکی دیکه‌شیان هه‌ر له‌ چوارچۆیه‌ی وشه‌کاندا په‌وت و رێبازه‌ ئه‌ده‌بی و ئایینی و عیرفانییه‌کان واتای دیکه‌یان بۆ ده‌تاشن. هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ ته‌ئویل و هیرمنیۆتیک دینیتته‌ کایه‌وه‌ و له‌ رووکه‌شدا له‌ چوارچۆیه‌ی مزاریکدا خۆی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات و له‌ واتا ناوه‌کیی و نادیاره‌که‌شیدا خۆی ده‌خزینیتته‌ ناو واتای دیکه‌وه‌.

له‌ناو ئه‌ده‌بیاتی عیرفانیدا، به‌شیکی زۆر له‌ په‌یقه‌کان، مه‌دلۆلی دیکه‌ له‌خۆیان هه‌لده‌گرن، ئه‌مه‌ش به‌ مه‌به‌ستی گه‌یاندنی ئه‌و په‌یامه‌ رۆحیی و ئاسمانیه‌، یان گوزارشت کردنه‌ له‌ بیر و هزر و ئایدیایه‌که‌یان

که به درێژایی میژووی ئەدهبیاتی عیرفانی واتاکان له هه‌لبه‌ز و دابه‌ز دابوونه و سیمایه‌کی دیکه‌یان نیشانداوه. به‌لام به‌کۆی گشتی ده‌رده‌که‌وێت که هه‌موو ئەو که‌ره‌سته عیرفانیانه تا راده‌یه‌کی زۆر به‌جیگیری ماونه‌ته‌وه و سه‌دان ساڵه شیعی گه‌لانی مسوڵمانیان ته‌نیوه. له‌به‌رئه‌وه شیعی کلاسیکی کوردیش که زۆری هه‌ره زۆری هه‌لقوڵاوی ئەو دونیا عیرفانییه‌یه و نا‌کری له ئاست شیک‌کردنه‌وه و چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانی ئەو که‌ره‌ستانه ده‌سته‌وه‌ستان بین و ناچارین به‌ره‌و شیکاری ئەو بنه‌مایانه بچین که خۆیان له‌گه‌ڵ ئەو جیهانه‌دا په‌یه‌وست کردوه، بۆیه دێین له‌ سیاقی په‌یشه‌کانه‌وه واتای دیکه‌یان لێ هه‌لده‌کرێین، نه‌ک به‌ زۆر واتایان لێ باربه‌که‌ین، ئەویش به‌ پالپشتی ئەو واتایانه‌ی که به‌ درێژایی میژووی سوڤیگه‌ری و عیرفان له‌ ده‌قه‌کاندا بارکراون.

له‌ نیو واژه و تیگه‌ه و زاراوه به‌ هێما و ره‌مز چنراوه‌کاندا که گرنگییه‌کی فراوان و زۆری له‌ناو زمان و هه‌روه‌ها شیعی عاریفانه و عاشقانه هه‌یه، تیگه‌ه و زاراوه‌ی زولفه، ئەم زاراوه‌یه به‌ گشتی له‌ پال هاوواتاکانی وه‌ک گیسوو، توڤره، جعد، موو... له‌ زۆرتین په‌یشه به‌کارهاتووه‌کانی عاریفانه و عاشقانه له‌ شیعی فارسیدا (قلیزاده ۱۳۸۳: ۱۴۹) ته‌نازه‌ت له‌ شیعی نه‌ته‌وه مسوڵمانه‌کانیشدا جیگه‌یه‌کی زۆری هه‌یه، به‌تایبه‌تی له‌ شیعی کوردیدا که هه‌م له‌ رووی عیرفانییه‌وه زیاتر له‌ بن کاربگه‌ری ئەدهبیاتی عیرفانی فارسیدا ماوه‌ته‌وه ده‌بیریت.

له‌ناو بنه‌ما عیرفانییه‌کاندا زولف واتای دیکه‌ی لێ بارکراوه، که به‌گشتی بۆته ره‌مزی غه‌یب و ناسنامه‌ی حق و حه‌قیقه‌ت و هه‌روه‌ها ته‌جه‌للای سیفات و تووڤدی خودا، ته‌جه‌للای جه‌مال و جوانی، که‌ثره‌ت و ده‌رکه‌وتنی بنگه‌هی حق، ئاسته‌نگه‌کانی نه‌پنی خودایی له‌به‌رده‌م ڕینگای سلووک و ڕیبار، هه‌روه‌ها نیشانه‌ی حیجاب و داپۆشینی حق و ئاسته‌نگه‌ دیار و به‌رچاوه‌کانی ڕینگای عیشقی راسته‌قینه‌یه. هه‌ر یه‌ک له‌مانه‌ لای که‌سانیک و لای قوتابخانه‌یه‌ک په‌یره‌و کراون. بۆ وینه‌ خاوه‌نی کتییی (قواعد العرفاء واداب الشعراء) نووسیویه‌تی که ”زولف غه‌یبی بنه‌ما و ناسنامه‌ی حه‌قه... ئاماژه‌یه به‌ ته‌جه‌للای جه‌لال له‌باره‌ی وینه‌ی شیوه و لاشه.. هه‌ندیکیش زولف به‌ که‌ثره‌ت ده‌چۆین که ده‌بیته‌ داپۆشه‌ری رووی وه‌حده‌ت، چونکه به‌ لابردنی په‌رده‌ی که‌ثره‌ت، رووی وه‌حده‌ت دێته‌ بینین و خویاکردن“ (قلیزاده: ۱۳۸۳، ۱۵۴).

ته‌هانه‌وی ده‌لی: زولف گوزارشته له‌ تاریکیی کوفر، یان گرفت له‌ناو شه‌ریعه‌ت و ئاسته‌نگه‌کان له‌ ڕینگا و ته‌ریقه‌ت، هه‌موو که‌ثره‌تیک له‌ وجود و هه‌موو داپۆشین ”حجاب“ ێک ده‌شی‌ وای دا‌بنی که زولفه (ته‌هانوی: ۱۹۹۶، ۹۰۸).

ئىمام محەممەدى غەزالى لەم بارەوہ گوتیوہ تی: لە زولف و کوفر تیدەگەین و لە نووری رووخساریش نووری باوەر ڤیہ دەگەین. زولف زنجیرەى ئاستەنگ و ڤەفتارەکانى حەزەرەتى خوداوەندییە، کە کەسى بیەویت بە عەقڵ مامەلە لەگەڵ سەرى موویەك بکات، لە سەيرو سەمەرەکانى حەزەرەتى خوداوەند بناسی، یەك پینچ کە لە دەوری ویدایە هەموو ژمارەکان شاش دەکا و هەموو عەقلەکان مەست دەکات. (قلیزادە: ۱۳۸۳، ۱۵۰)

لاهیجی لە شەرحی گولشەنى ڤازدا ئاماژە بوە دەدات کە زولف ڤەردەى ڤرووی مەجبوبە... لە هەر کوێ زولف لەپیش ڤیگای داواکار و عاشق بیٔ، هەرچەندە کە بشروات بە ئامانج و مەبەست ناگات. (لاهیجی ۱۳۸۱: ۵۷۹)

سەید جەغفەرى سەجادی لە فەرھەنگەکەى خۆیدا (فرهنگ اصطلاحات و تعبيراتى عرفانى) دەنوسیت کە زولف لە زاراوەى سۆڤیاندا درکەبە لە ڤلەى ئیمکانى لە کوللییات و جوزئیات و مەعقولات و مەحسوسات و رووح و لاشە و جەوہەر و سیفەتەکانە، هەرەك درکەبە لە تاریکی کوفر (سجادی: ۱۳۷۸، ۴۴۳)، کە ئەمانە بەشیکیان دەچنەوہ ناو بواری زانستی کەلام و مەنتیق.

پیش ئەوہى شیعر و دونیای عیرفانى ئاویتەى یەکتەرى بن، زولف و تەواوی ئەندامانى لاشەى مەرۆف تەنیا و اتا فەرھەنگیەکەى خۆیان هەبوو، زیاتر بۆ مەبەستی دەڤرینی هەستی ئارەزووبازییانەى مەرۆف بەکاردەهات و خۆى لە جوانی و خۆشەویستی لایەنى بەرامبەر دەدیتەوہ، بەلام دواى تیکەلبوونەکە زولف و خەسلەتەکانى وەك پینچاوپینچى زولف و بى قەرارى زولف و ڤەریشانى زولف، ڤەشبی زولف، دامى زولف... ئەمانە چەمکەگەلێك بوون و اتاوی سیاقەکیان هاتە گۆڤرین و لەگەڵ جەلال و جەمالی ئیلاهی ئاویتەبوون و وەك لایەنیکى ڤەوانبێژى بووہ خواستن بۆ جیہانى کەترەت، لە هەمان کاتیشدا زنجیری زولف، دامى زولف و حەلقەبى زولف وەك چواندن و خواستنیك بۆ جەزبە و کۆششى ئیلاهیى هاتوہ، کە لە زاراوەى عیرفانیدا جەزبە کۆشش و حالەتیکە کەسى عارف بەدەستی دەهینیت کە عاشق لە خۆى بى خەبەر دەبیٔ (زیبائی نژاد: ۱۳۸۹، ۱۶۱).

2.2 زولف لای مەلای جزیری

مەلای جزیری وەك دامەزرێنەرى شیعرى شیوہ غەزەل لە ئەدەبیاتی کرمانجی ژوورودا و هاوشیوہى شیوازەکانى شیعرى شاعیرانى فارس^۳ لە بنەما عیرفانییەکان قول بۆتەوہ و بە تەنیا ڤیشی زولفی زیاتر لە

۳ لەم ڤرووموہ تا ئیستا وێرای نامەیکى دکتورا بەناوی (عیشق لە نێوان مەلای جزیری و حافزی شیرازی) و تێزیکى ماستەر لەسەر بەراوردی کێشناسى هەردوو شاعیر و نووسین لە شیوہى گوتاردا، بەراوردی جزیری

نه‌وه‌د جار به‌کاره‌یناوه، جگه له‌وه‌ی پاش سه‌روای شیعریکی ده‌به‌یتی په‌یقی ”زولف“ ه. ده‌توانین په‌یوه‌ندی زولف به‌چهند مۆتیقیکه‌وه به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه له شیعره‌کانی مه‌لای جزیری ده‌ستنیشان بکه‌ین:

1.2.2 دل و زولف

له‌ناو تیگه و زاراوه‌کانی عیرفان و ته‌سه‌ووفا و له چوارچێوه‌ی ئەندامه‌ شوینی له‌شی مرۆفدا، که بوونه‌ته که‌ره‌سته‌ی زاراوه‌ عیرفانییه‌کان، دڵ و زولف په‌یوه‌ندییه‌کی به‌تینیان پینکه‌وه هه‌یه و زۆرتین به‌به‌که‌وه‌هاتنیا هه‌یه. ته‌نانه‌ت له دیوانی عاریفیکی دیار و ناسراوی وه‌ک حافزی شیرازیدا ”زولف و دڵ په‌کینن له هه‌ره به‌کاره‌ینره‌کانی جووت و شه‌یی شیعری ناوبراو و زیاتر له ۷۸ جار به‌کارهاتوه“ (صیاد کوه و رحمانیان: ۱۳۹۲، ۶۱)، ئەمه‌ش زۆرتتر په‌یوه‌سته به‌به‌های دڵ له‌ناو دونیای ئیسلامه‌تی و عیرفاندا، به‌وه‌ی که ”له‌ بوونی مرۆفدا دڵ وه‌ک عه‌رشه‌ی ره‌حمانه“ (گوهرین: ۱۳۸۰، ۲۳۹). ئەم گرنگییه‌ی دڵ وه‌ک ناوه‌ندی بیر و روانینه‌کانی مرۆقه و له سیفاته‌ ته‌جه‌لییه‌که‌ی ئەودا کاروکرده‌وه‌کانیسه‌ی ره‌نگ ده‌داته‌وه، ته‌نانه‌ت جوژی په‌یوه‌سته‌بوونی مرۆف به‌خودا دیارده‌کات، هه‌روه‌ک له فه‌رمووده‌شدا وا چوینراوه که له نیوان په‌نجه‌ی قودره‌تی خودا دایه: ”ان قلوب بني آدم كلها بين اصبع الرحمن، كقلب واحد، يصرفه حيث يشاء“ (القحطانی: ۱۴۲۱، ۴۴۷) بۆیه په‌یوه‌ندی به‌ستنیشی له‌گه‌ڵ زولف له‌و چوارچێوه‌دایه که زولف ده‌بیته‌ ئاسته‌نگ بۆ دڵ و ناهیلێت وه‌زیفه و کاره‌که‌ی به‌باشی بکات. له‌و سۆنگه‌یه‌ی که زولف «ئاسته‌نگه‌کانی به‌رده‌می شه‌ریعه‌ت و گرفته‌کانی ته‌ریقه‌ت و دژوارییه‌کانی حه‌قیقه‌ته» (گوهرین: ۱۳۸۰، ۱۶۹). بۆ ئەم مه‌به‌سته زولف له شیوه‌ی به‌ند و داوه‌وه ده‌وری دڵ ده‌دات و ناهیلێت دڵ گه‌شه‌ی خۆی بکات. جا ئەم وه‌سفکردنه و چواندنه به‌داو، ویکچواندنی ژینگه‌ی شاعیرانی چه‌ند سه‌ده له‌مه‌وه‌یه‌ره، که له چوارچێوه‌ی مۆتیقه‌کانی راو و شکاردا جیی ده‌بیته‌وه، به‌وه‌ی دڵ نیچیریکی بی‌تاوانه و زولفیش داویکه له‌لایه‌ن نه‌فس و شه‌یتانه‌وه داندراوه‌ته‌وه بۆ گرتنی دڵ و به‌ندکردنی. بۆیه ده‌توانین چه‌ند شیوه‌یه‌کی گرتنی زولف له‌لایه‌ن دله‌وه لای مه‌لای جزیری ده‌ستنیشان بکه‌ین:

1.1.2.2 به‌ند

به‌ند که به‌مانای به‌ستن و گرێدان و گرتن دیت و بۆته ئەو و شه‌یه‌ی که له لای جزیری له چه‌ند شوینیکی جۆراوجۆردا به‌کارهاتوه و شاعیر له چوارچێوه‌ی به‌نده‌وه ئەو وێنه‌یه دروست ده‌کات، که

و شاعیرانی فارس کراوه، که نیشاندهری کارتیکردن و کاریگه‌رییه‌که‌یه له‌و بواره‌دا.

سهرزهنشتی دلی خوی دهکات، بهوهی بۆ چوونه ناو مهیدانی عیشق و هه‌جی عیشقدا، پتویست وایه دلی به خودا و پیریکی پروحانییهوه گری بدریت. بهلام تهوهش له چوارچیوهی بهندی زولفهوهیه، که زولف لیره‌دا وهک بهند هاتووه، بیگومانیش ته‌گهر وهک بهند بیت، ئیتر هم چاره‌نووسی دلی و ههمیش چاره‌نووسی عیشقه‌که باش نابیت. ههر له‌به‌ره‌تهوهش جزیری وای ده‌حه‌سپینی که تهو کاته‌ی دلی به زولف به‌ستراوته‌وه، داومه‌ته دهست پیریکی عیشق، ئیحرام و زونارم به‌ستووه، که نیشانه‌ی تهوهیه عیشقه‌که سه‌ری نه‌گرتووه و سه‌ره‌نجامه‌که‌ی باش نه‌بووه. ته‌مه‌شی له چوارچیوهی سهرزهنشت و خو به خراب باسکردن هیناوه، چونکه له بنه‌ره‌تا «زولف به‌ره‌ستی که‌ثره‌ته که بالنده‌ی دلی عاشق دیل ده‌کات و ده‌بیتته ناویر و حیجاییک که ناهیلی ریبوار له قوربی ویسال نزیک بکه‌ویتته‌وه» (زیبائی نژاد: ۱۶۷، ۱۳۸۹). له به‌ره‌ندی به لای جزیره‌سه‌وه ماده‌م به‌ندکردنه، ئیدی ته‌گهر به ناو و پروخساریش عیشق بیت، بهلام له ناوه‌رۆکدا نیشاندانی لاوازی دله:

من د بهندا زولفه‌کی دل دا ب دهستی پیری عیشق

لهو د عیشقی دا مه بهست ئیحرام و یهک زونار بهس / ۱۶۳

لیره‌دا جزیری وپرای زولف، تیگه‌کانی ئیحرام و زوناریشی هیناوه‌ته‌وه، چونکه سیاقه‌که سیاقیکی سهرزهنشتکردنی دله، بهوهی که‌وتوته داوی زولفه‌وه. بۆیه “زوناری سهرزهنشتکارو په‌یوه‌ندی و دلی به‌ستانه‌وه‌یه به دونیا” (شوان: ۲۰۱۰، ۱۷۷) و بهو واتایه‌یه که شاعیر خوی و ده‌حه‌سپینیته هپشتا ههر له عیشقه دونیاییه‌که ماوه‌ته‌وه. له‌مه‌شدا زولف به هۆکار داده‌نریت.

بسکا سیا ره‌عنایه مه‌ست یهک دی ب هه‌یران پتفه ره‌ست

هه‌میان ب مه‌ستی هه‌لقه به‌ست، دهر به‌ندی تهو زولفا ره‌شین / ۲۳۵

له‌م نمونه‌ی سه‌ره‌وه‌شدا جزیری ئاماژه به که‌وتنه ناو به‌ندی زولف ده‌کات، کاتییک تهو بسکانه مه‌ستانه دهریان گرتووه و ته‌ویش له‌ناو تهو به‌نده ناتوانیت دهربازی بیت.

2.1.2.2. ئەسیربوون

ئه‌سیربوون که ههر به مانای گرتن دیت، بهلام چواندنه‌که له چوارچیوهی دیلبوون و ئەسیربوونی مرۆفیک یان بالنده‌یه‌که خوی نیشان ده‌دات. ته‌مه‌ش ههر به مانا نه‌رینییه‌که‌ی زولف دیت، که رۆلی دیلکردنی دلی و مرۆفی باوه‌ردار ده‌بینیت و به شیوه‌یه‌کی دیکه‌ش ده‌کریت تهوه‌ی لی بفامریتته‌وه؛ ههر وهک چۆن نه‌فسی ته‌مماره فه‌رمان به خراپه ده‌کات و مرۆف ده‌که‌ویتته بن کاربگه‌رییه‌که‌ی و وهک به‌نده‌یه‌کی

لیدیت و ناتوانی به ئاسانی خۆی له بن دهستی ده‌ریاز بکات، مه‌گهر نوورێکی باوه‌ری راسته‌قینه و سرویه‌کی ره‌حمانی بیت، ئاواش ده‌ردی گرتنی زولف هه‌مان ده‌رده. له‌و ده‌رووبه‌رده‌دا دیلبوون هه‌موو چوارچێوه و سباقه نه‌رێنیه‌کان ده‌گرێته‌وه:

ظاهیر دبیژم په‌ندگیر، دا دل نه‌دی زولفا هه‌ریر

شوبه‌یی «مه‌لی» دمینی ئه‌سیر، گوهدێره قه‌ولی موخته‌به‌ر / ۱۴۲

جا له‌و سۆنگه‌یه‌وه جزیری له‌گه‌ڵ عاشق ده‌دوێت و ئامۆژگاری ده‌کات به‌وه‌ی دلی خۆت راده‌ستی زولفا هه‌ریر مه‌که و با دلت پێیه‌وه په‌یوه‌ست نه‌بیت، ئه‌گینا وه‌ک مه‌لای جزیری ده‌یه‌ دیل و ئه‌سیر (الزفنگی ۱۹۸۷، ۱/ ۲۵۰). که‌واته شاعیر به هه‌مان ده‌رد چوه که دلی په‌یوه‌ست بوونه به زولفی هه‌ریر و پێیه‌وه هه‌لخه‌له‌تاوه، ئه‌مه‌ش ره‌مزی که‌شهرت و دونیا و ئاره‌زووه‌کانی ده‌روونی مرۆفه، که دلی مرۆف له‌ خودا دوورده‌خاته‌وه و به‌ره‌و ئاره‌زووه خراپه‌کانی ده‌بات.

له نمونه‌یه‌کی دیکه رووتتر ئه‌سیربوونه‌که نیشان ده‌دات:

ئیسیر کرم زولفا چه‌له‌ک ته‌و حووریا شوبه‌هت مه‌له‌ک

تیر دان ژ ره‌شتۆزین هه‌له‌ک مه‌جرووحی قه‌وسی په‌روه‌شین / ۲۳۶

یان:

هه‌ر دلی سوهتی ب ئولفی یار نه‌ ده‌رمان کت ب زولفی

تا ئه‌به‌د ته‌و به‌ندی قولفی عشق ده‌رده‌ک بی ده‌وايه / ۲۶۰

3.1.2.2 بردنی دلی له‌لایهن زولفه‌وه، واته گرتنی

جزیری نه‌ک هه‌ر به‌ندکردنی دل به‌هۆی زولفه‌وه به‌گرت ده‌بینی، به‌لکو له‌ده‌ستچوونی دلێش ئاشکرا ده‌کات به‌وه‌ی که زولف و بسک دلێان بردوه. واته دلی ناسنامه‌ی تایبه‌تی خۆی له‌ ده‌ست داوه و که‌وتۆته چوارچێوه‌ی ناسنامه‌ی زولف و بسکه‌وه:

زولف و بسکان پور ژ من دل بر به‌لی

رشته‌یا جانی مه‌لی ته‌و کاکوله / ۲۸۰

یان له شونێکی تردا زۆر به‌ روونی جزیری ئاماژه به‌وه ده‌کات، که دلی له‌ناو به‌ندی زولفدايه زولفیکی جوړی گرێداریش:

هەر ب جان تشنه بێ له‌علا نەم

دل د بهندا گرها زولفانم / ۳۳۲

4.1.2.2 گرتنی دل به شیوهی چهوگان

ئەمجارە زولف بە چهوگانیک دەچۆنیت و دل لەناویدا دەبەسترتیتەوه، بەلام شاعیر نەك هەر دل وەك بەشیک له لەش لێرەدا بە نمونە ناھینیتتەوه، بەلكو له چوارچێوەی لاشە (گشت) دا هەموو بوون و لەشی ئاشکرا دەکات کە له بەندی زولفی چهوگاندا یە:

دەبەندا زولفی چهوگانم صباح الخیر یا خانم

وەرە بیناھیا چەھقان بینم بەژن و بالایی / ۳۴۰

5.1.2.2 گرتنی دل له شیوهی کەمەنددا

چواندنی زولف بە کەمەند لەناو شیعی شیوه عیرفانیدا هەیە، ئەمەش بەھۆی ئەوێ کەمەندە^۴ و شیوه کەمەندییە کەش نیشاناندانی وینە و شکلیکی دیکە یە بۆ گرتنی دل:

من گۆ: ژ کەمەندا سەری زولفا تە قەرەستم

پەروازی لەبێ لەعلی مە گۆ: گەر قەرەسی تو / ۲۹۹

2.2.2 زولف و نوور

پەییوەندی نیوان زولف و نوور بە چەند زاراوی دیکە تەسەووفەو بەندیوارمان دەکاتەوه، چونکە مەبەستە سەرەکییە کە دلی شاعیر گەیشتنە بە نووری راستەقینە خودا، بۆیە زولف خەسلەتی پۆشین و حیجاب و ئاستەنگ و شەو و نەخۆشی و گرفتاری و پەرشانی دەھینیتتە کایەو و ناھیلی عاشق بە نوورە خوداییە کە بگات. ئەمە چوارچێوە گشتییە کە، کە دەکرێت وردەکاری زیاتری لێ دابتاشرێت.

لە لایەکی دیکەو نووری نوور کە بە نووری ئەحمەدی و خەسلەتەکانی ناودەبرێت و راستەوخۆ سەر بە عەرشی خوای گەورەییە و پیغەمبەر موحەممەد (د.خ) لەو نوورەو سەرچاوەی گرتووە و دواتر تیرێژە کە بۆ

۴ سەعدی شیرازیش زولفی یار بە کەمەند چواندووە و لە هەر موویەکە دا دلی عاشقیگ بەندە. بروانە (عباس زاده، ۱۳۹۲، ۱۱۳)

کهسانی باوهردار دهچیت، له دهوروبه ره واتاییه کهیدا له ناو دنیای غیرفان و تهسه ووف و شیعری غیرفانیدا له گهډ تافتاب، رږژ، عورش، جهمال، سهلام، خهت و خال، مه شریق و ته زهل دیت (باله کی و خؤشناو: ۲۰۱۶، ۵۸). جزیریش به شیک له م مؤتیفانه ی زور به ریک و پیکي له گهډ په یقی نوور هیناون و له هه مان کاتیشدا له دهوروبه ره واتاییه که ی زولفیشدا هه مان ستراتیژی به کارهیناوه. بو وینه:

من دین ل به ژنا عه ره برین تایین زه باد و عه نبرین
بایئ سه با دا چه نبرین زولف چونه سهر نوورا صه مه د

زلف چونه سهر نوورا زه لال جارک وهره بایئ شه مال
بسکان ژ سهر دیمی فه مال زولفان ل سهر جؤه تی شه سد / ۱۳۵

لیره دا زولف به مانا نهرینییه که ی بوته به ربه ست و ئاسته نگ تا نوور دهرنه که ویت، بویه له هؤکار و وه سیله یه که ده گهریت تا هه ول بدا زولفه که لایدا و چاوی به نووره که رؤشن ببنه وه، که هه موو ئامانجی شاعیر شه ویه ئاسته نگه کان به هه موو جوره کانیه وه لایدات و دل بگاته دیداری نووری راسته قینه. بویه په نا بو بایئ شه مال ده بات که له رږژه لاتوه هه لده کات تا زولفه کان لایدات. جا وه نه بیت شاعیر ههر وا به رهمه کی با به کارهینیت و بیکاته لابه ری زولفه کان، به لکو سه رچاوه که ی که له پووری غیرفانییه که با، به تاییه تیش بای سبه یانان ”جیلوه ی جهماله و له رږژه لاتوه به خته وهری و په یامی خؤشیی له لایه نی جانانه وه ده هینیت“ (هادی و رجب: ۱۳۹۰، ۱۱).

ئهو دهمی ریگاکان ده گه نه بن به ست و هیچ ئومیدیک نامینیت له وه ی چون ئهو زولفه ی نووری داپوشیوه، وه که ئه وه ی کوفر نوور بشارینه وه، ئاوا هیچ ریگایه که شک نابردیت تا رزگار بیت. جزیری پتویستی به نیوه ندگیریک هیه تا خه لاسی بکات، بویه ده یه وئ وینه یه کی مرؤفانه و دنیایانه له راست لیکچواندنه که ی ببنیته کایه وه، ئه ویش ئه وه یه ههر وه که چون سر وه ی بایه که ده توانیت زولف له سهر رووی مرؤف لایدات و وای لی بکات رووخسار دهریکه ویت، ئاواش چواندنه که به داوی دینیت، که بای میهره بانی و بای سؤز و به زه یی خودا، دواچار ههر فریادرسه و ده توانیت کؤتایی به و هیرشه ناره وایه ببنیت که زولف خستویه تیه سهر نوور، چ نووریک؟ نووری صه مه د، که نووری ئیلاهییه و ئهو سیفه ته ش جینگای رامن و وردبوونه ویه. بویه جزیری مکوره له سهر ئه وه ی به با زولف لایدا و نووره ره حمانییه که ببینیت:

سوتن ل من جهرگ و هناف، وهردين دهور گرتی خوناف

زولف هاته سهر لی کر بلاف، بایی نهسیم وهختی سهحر/۱۴۲

دهبینین جزیری زولفی له گه‌ل ده‌پرینی بایی نهسیم و وهختی سهحر هیناوه، که ئەگەر بایش شه‌مال بی و سهر له به‌یانین له سه‌حری دا هه‌ل‌بکات، ئەوا له بای صه‌با نزیك ده‌بیتته‌وه، که له بنه‌رهدا ”سروهی ره‌حمانییه و له رۆژه‌لاتی رووحانییه‌ته‌وه هه‌ل‌ده‌کات“ (سجادی: ۱۳۷۸، ۵۲۰) و له گه‌ل رۆژه‌لاتیشدا یه‌کانگیر ده‌بیتته‌وه، که نیشانه‌ی ده‌رکه‌وتنی نووری نوور و نووری ئەحمه‌دییه. که‌وابوو زولف لیره‌دا ئاسته‌نگ نییه بۆ نیشاندانی نووری مرۆفیک، به‌لکو به واتا ته‌ئوبلییه‌که و به به‌لگه‌ی به‌کاره‌ینانی له‌و ده‌وربه‌ره عیرفانییه‌دا مه‌به‌ستی جزیری رووتتر ده‌بیتته‌وه، که نوورا زه‌لال لیره‌دا نووری نوور و نووری ئەحمه‌دییه و زولفیش تاریکایی و تاوان و گوناھ و به‌ریه‌سته‌کانی به‌رده‌م نوورن. چونکه جزیری ههر به‌مه‌ش ناوه‌ستیت به‌لکو مۆتیقی سه‌حر به شپۆزیک‌کی دیکه له هه‌مه‌هر زولف و هاوشپوه‌کانی به‌کاردینیت، که کاکۆل به شه‌و ده‌چونیت و ته‌ویل و نیوچه‌وانیش به سه‌حر داده‌نیت، که نووری ره‌حمانییه و هه‌ل‌ده‌کات و ته‌ویل رووناک ده‌کاته‌وه، ته‌ویلیک که کاکۆل دایپۆشپوه و جه‌مالیکه به لاچوونی جه‌لال، خۆی نیشان ده‌دات:

ئهو له‌ب شه‌که‌ر نازک به‌شه‌ر

جه‌به‌ت سه‌حر کاکۆل شه‌به / ۲۸۱

شه‌ب کاکۆله خال فلفله

چین سونبوله داڤا دلە / ۲۸۱

جزیری ده‌به‌ویت له چوارچپوه‌ی نیشاندانی ئەندامه شوینی مرۆف، بنه‌ما عیرفانییه‌کان قوول بکاته‌وه و خالی هه‌به‌ش که نوقتی وه‌حده‌ته به کاکۆلیکی ره‌ش داپۆشراوه و ده‌بی به لاچوونی ره‌شایی کاکۆل که که‌ش‌ته‌ته، خال ده‌رکه‌ویت و وه‌حده‌ت بدۆزرتته‌وه:

حوور وه‌شه شپیرین مه‌شه

کاکۆل ره‌شه خال هه‌به‌شه / ۲۸۹

3.2.2 زولف و خال

له شیعری کلاسیکیدا زۆر جار ئەندامه شوێنه‌کان به‌یه‌که‌وه گری‌ دهرتین و پێکه‌وه ده‌بنه و پێکه‌یه‌کی سه‌رنج‌راکێش و کاریگەر، ئەمه و پێرای ئەوه‌ی رووخسار هه‌ر له زووه‌وه بۆته که‌ره‌سته‌ی شیعری شاعیران و ئەو ئەندامانه‌ی که له ناو پێکهاته‌ی سه‌ری مرۆقدان له لایه‌ک له رووی جوانییه‌وه به شیوه‌یه‌کی گشتی به سه‌رووشت ده‌چویندرتین و له‌لایه‌کی دیکه‌وه وه‌ک بواریکی خوازه‌یی و ته‌ئویلی، جاریکی دیکه له چوارچێوه‌ی واتای واتاوه ده‌بنه که‌ره‌سته‌ی روئیا و مه‌به‌سته‌کانی شاعیر. هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌شه‌ و یستراره ئافره‌ت وه‌ک مه‌خلووقیکی جوان و وه‌ک دویندرایی شاعیران بپێته که‌ره‌سته و له نۆیوشیدا ئەندامه‌کانی بینه وه‌سپه‌لی واتایه‌کی دیکه‌وه، که له‌وێه به‌ره‌وه مه‌به‌ست و واتا راسته‌قینه‌کانه‌وه هه‌نگاو دهنرت.

جا له‌و سۆنگه‌یه‌وه ئەو کاتانه‌ی دوو ئەندام یان زیاتر به‌یه‌که‌وه دین، ئەگه‌ر بناغه‌یه‌کی دژبان له‌نیو ته‌ئویلی شیعردا هه‌بیت، جوڵه‌یه‌کی دیکه به ده‌ق ده‌به‌خشن و سه‌رنجی خوینەر له‌سه‌ر وینه دژه‌کان ده‌سه‌نگرێنه‌وه. له‌و ئەندامه کاریگه‌رانه‌ی چوارچێوه‌ی سه‌ری مرۆف هه‌ر یه‌که له زولف و خال، وه‌ک دوو ئەندامی دژبه‌یه‌ک و دوو تینگه‌هی بنکه‌ فراوانی جیهانی سۆفیگه‌ری، که هه‌ر دووکیان له‌سه‌ر بناغه‌ی دو‌الیزمه‌کانه‌وه گه‌شه ده‌کهن.

به زۆربش شاعیر هه‌وڵ ده‌دات خۆی بخاته لایه‌نگری خال و زولف بخاته لایه‌نی یار/ به‌رامبه‌ر و له‌وێشه‌وه خۆی له سه‌نگه‌ردا ببینێته‌وه. ئەمه ئەگه‌ر به زۆری به جیا جیا هاتن، واته به جیا په‌سنی خال بدات و به جیاش سه‌رزهنشتی زولف بکات و به خراب و پێنای بکات، به‌لام له چوارچێوه‌ی سیاقی شیعری جزیریدا به زۆری ئەگه‌ر به‌یه‌که‌وه بپن، ئەوا سه‌رسامبوونی شاعیر نیشانداده‌ات له هه‌مبه‌ر ته‌جه‌للا و مه‌زینی خودا و سیفاته‌کانی، به‌و واتایه‌ی هه‌ر که‌سێک ئەگه‌ر هه‌ردووکان به‌ده‌سه‌ت بخات به واتا عیرفانییه‌که جه‌لال و جه‌مالی خودایی ببینیت، ئەوا گه‌یشتۆته پله‌یه‌کی به‌رز. واته جه‌لال و قه‌هری خوداش ده‌بپێته‌مایه‌ی میه‌ره‌بانێ له‌به‌ر یه‌کگرتنی هه‌ردووکیان، بۆیه‌شه‌ شاعیر ئەم روانینه له‌په‌له‌و پایه‌ی پێغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌کاردێنیت و له شیعری (ئیسمن ته‌یه مه‌کتووب د دیوانی قیده‌م دا) بۆچونه‌که‌ی روونتر ده‌کاته‌وه:

یه‌ک گرتی به‌ زولفی و یه‌کی خال نوماپی

ئایینه‌ ب ئەسه‌که‌نده‌ری و جام ب جه‌م دا / ۳۲

بۆیه بئى خواستنى يار، مهزنى و تهجەللای سيفهتى خودایى كه شاعیر له نوینهرايهتى زولف و خالهوه دهیپینى دلى ئەویان بردووه:

زولف و خالان، نوون و دالان وان ژ من بر دل ب تالان
گۆشهیی قهوسى هلالان دل ژ من بر دل ژ من / ۲۴۴
تهنانهت پهسندانهكه دهگاته حالهتى سویند پى خواردن:

سهجدیا بهر ئەسوهدان نادم ب سهه حهج ئەكبهران
سووند ب وان زولف و خالان ههچوهكى بیژم وهیه / ۲۵۵

له شوینی دیکهدا له چوارچێوهی زیارهت و تهواف دایاندهنیت، كه جۆرێك پیرۆزیان پى دهبهخشیت، ئەم پیرۆزییهش زیاتر له بهیهكهوه هاتیانه و مانا له نهرێنییهكه وه بۆ باره نهرێنییهكه دهگوازرێتهوه:

چوو عومر مه د قى خهپالى ما شهقهك عیدان د سالى
بیم زیارهت زولف و خالى رۆژ و شهف من ئەف دوعايه / ۲۶۷

یان:

سهجدیا بهر نوون و دالان من طهوافا زولف و خالان
ئەو بهسه ژ صاحب جهمالان دا بچین لى عومرهیه / ۲۷۰

خال ئەو کاته له گهڵ زولفدا پهيوهندییهكى پتهو دهبهستیت، بهوهی ههر دووکیان دوو ئەندامن له چوارچێوهی جوانی پروخساردا، بهلام ههر دووکیشیان له گهڵ دل كه سهراچاوهی نوور و كهماله بهندیوارن، كه "له باوهری رېبواراندا خال پهزمی وهحدته، بهوهی كه سهههتا و كۆتایی كهترهت پهيوهسته به وهحدته و رهشیی خالیله گهڵ زولمهت و تاریکی ههست و شعوری رېبواره له مهقامی فهنافیلا و ئەو خاله لهناو تهجەللای جوانیدا دانیهكه، كه عاشق و رېبوار بهو داوی زولف و خهتی مهعشورقهوه كه مهزههری تهجەللای جهلالیه گرفتاره و باوهریشی وایه كه ههر جهمالیک جهلالیکی بهدواوه دیت" (هادی و رجب: ۱۳۹۰، ۴۶). ئەم هاتنهش بهدواویهكهوه له نیوان جهلال و جهمالدا، بهوهی كه دل ههلوهدای گرتنی سیفاتی جهمالی خوداییه كه له چوارچێوهی خهت و خالدا خۆی دهیپینتهوه و جهلالیش كه جوانی شكۆ و ترس و قههره و له چوارچێوهی جهلالدا خۆی دهیپینتهوه. لیرهشدا مهلالی جزیری ئەو خاله وهك دانیک نیشان دهوات كه كهوتوته ناو داویك كه زولفه دهوهری گرتووه و دل ناتوانیت پراوی بكات:

بایی ئه فینتی کو لقی هاتن ل سهر زولفان چهقی

هر دهم هزار دل دا کهقی خالان د دامی دا نه دا / ۵۶

1.3 شیوه کانی زولف

له بهر ئه وهی شیوه کانی زولف له ناو شیعه کاندایا به دوو جور خویان نیشان ده دهن، ده توانین له سهر ئاستی

شیوه و خهسلته ئاساییه کانی زولف و خهسلته ئاساییه کانه وه دابهش بکهین:

1.1.3 شیوه ئاساییه کانی زولف

1.1.1.3 بونی زولف

لیره دا یه کیک له ههسته کانی مرۆف به شداری له دروستکردنی وینه که ده کات به شیوهی پرووکه شی، به لām له ناو بنهما سۆفیکه ریبه که دا ”بونی زولف کینایه ته له ده رکه وتنی ههردوو سیفته تی جه لال و جه مال” (زیبائی نژاد: ۱۳۸۹، ۱۶۴) ه و به خشین سیفته تی خوشیش به بۆنه که ده لاله تیککی ئه رینیا نه یه و به راستگه رانی ئه و خهسلته نه ی خودایه، له و سۆنگه یه ی که ”بونی خۆشی زولف له زنجیره ی ناو و خهسلته کانی خوا ”ئه سماء و سیفات” یه و به هۆی ئه م بۆنه وه مرۆف ده که ویته بار بکی ته جه للیبه وه، چونکه خودا خۆی ئاده می له سهر وینه ی خۆی دروست کردوه ” (لاهیجی: ۱۳۸۱، ۴۹۲)، که وایه ده رده که ویت ئه م ده قتا ویزان و هینانی بۆن بۆ زولف، بونی زولفی مرۆف نییه، به لکو بونی سر وه ی ته جه للای خودایه و لای جزیریش وه که ده رمانی دل دیته هه سباندن:

ما و هرا به لگین گولی بوو بهن و بوویا کاکۆلی بوو

دارووی قهلبی مهلبی بوو له و ب چه هقین دل جه لایه / ۲۶۴

جزیریش وه که کولتوری سۆفیبانه بونی میسک و عه نه بر و عه بیر ده کاته تایبه تمه ندی زولف و کاکۆل و ههردوو بۆنه کهش خهسلته تیککی ئه رینین و له ئه رینیشدا باره نه رینیبه کولتوریه که ی زولف کال ده که نه وه و به هۆی بۆنه وه ئیتر سه رچا وه که بۆ خودا و سیفات ه کانی نزیکتر ده بیته وه:

قزاف و سونبول مشک بوی و بسک و سووسن سپ شرین

سه روی بالا سه بزپووش و گول نشان و غونچه باز / ۱۵۰

یان:

بسکین ژ حەبیری تو ژ نوو ماوەرێ لیکە

زولفین ژ عەبیری شەکە بائێ خەم و تابێ / ۳۲۸

2.1.1.3 سەری زولف

سەری زولف و لاگردنی بەو واتایە کە جوانی و جەمالی وەحەدەت لە ژێر پینچە و نیاقەبە کەدا زیاد بێت، بە دەرکەوتنی جۆرەکانی تەجەللای وەحەدەت بەرەو رووی هەموو ئەوانە لە کاتی سلوک و وەرزی رۆحین، خۆی دەنوینیت و سەری زولفە کە غەم و ناخۆشییە، بەلام لاکەوتن و جیاپونەوێ سەرەکە لە لاشە، لە دوای خۆی خۆشی و شادی دەهینیت و نوور و روشنایی دەردەکەوێت (لاهیجی: ۴۹۰، ۱۳۸۱). ئامانجی دەستخستنی سەری زولفیش ئەوەیە ئەگەر زولف دوژمن و ناحەز و پرمەترسی بێت، ئەوا گرتنی سەری زولفە کە وەک سەرکەوتنیکە بۆ ئەوێ بە دلخوازی شاعیرەو سەرەکە لایدا و لە ژێردا پروناکایی نوور دەریکەوێت، چونکە زولف ئاستەنگ و بەرەستە. جزیریش ئەم بەرەستە بەهۆی دوعاو دەستکەوتوو:

سەری زولفا تە ب کوللابی دوعا

هاتە دەستی مە ب جەللای دوعا / ۴۶

بۆیە جزیری ئەسیربوونی خۆی بە کەمەندی سەری زولفەو پەیوەستکردوو و داوای رزگاربوون دەکات:

من گۆ: ژ کەمەندا سەری زولفا تە قەرەستم

پەروازی لەبێ لەعلێ مە گۆ: گەر قەرەسی تو / ۲۹۹

3.1.1.3 رەنگی زولف

رەنگ وەک یەکیک لە سیما دیارەکانی زولف نیشاندراو، ئەم روونکردنەو بەیانکردنی سیفەتی زولفیش مەدلواتی خۆی هەیە و لە ئەدەبیاتی عێرفانییدا رەنگەکان مەغزای تاییەتیان هەیە، بەتایبەتی لەمەر پەیوەندی بوون بە نوور کە رەنگی سپی لەخۆیدا بەرجهستە دەکات و رەنگی دژ و بەرامبەری دەبێتە رەش. هەر بۆیە لەگەڵ شەو و تاریکایییدا پیکەو دەگونجین و هونەرەکانی رەوانبێتیان تیدا تاقیدەکرێتەو. جا بە لای جزیریشەو نەک هەر زولفیکێ ئاسایی مەترسی لەسەر عیشقی حەقیقی هەیە،

به لکو ئه و زولفانه ی که خه سلته کانیان باس ده کات خراپتر خزیان دهنوتین و له لایه کی دیکهش چینی وینه شیعیریه که ی پی به هیز ده کات:

عالمه می ویران دکن زولفین ژ رهنگی عه نه ری

چهرخ و پهروازی ددن جارەك ل بایئ راست و چهپ / ۸۳

ئه و زولفانه ی که جیهانیک ویران ده کمن و خه لک مال و حالیان ویران بووه به هوی ئه قینه که یانه وه و په یوه ستبوونیان به زولفیکه وه که له ره شی و بۆندا رییه وه وه ک عه نه رن، جا ”با” یش ئه م زولفه ده هینیت و ده بات و به ره و لای راست و چه پی ده بات. لیره دا زولف به سیفه تی عه نه ری په یوه سترکراوه، ئه مهش بۆ زیاتر سه رنج پراکیشانی خه لکه که به هوی رهنگه ره شه که یه وه پی هه لده خه له تین و یان به هوی بۆنی خو شیه وه خه لکی بۆ خۆی که مه ندکیش ده کات. دونیاش به هه موو جوانیه کانه وه دلێ به نده بۆ خۆی ده بات.

ژ خه ده نگی قه جهری سینه ته ژێ گه زمه و تیرم

دل دنیف هه لقه ی زولفا سیه ها بو ژ عه بیرم / ۳۴۶

جزیری بۆ رهنگی زولف، زیاتر سیاهی به کارهینا و جاریکیش وشه که ی کردۆته کوردی و به زولفا ره شی ناو دیر کردوو، ”ره شی زولفیش ره شی و تاریکایی جیهانی ته عه ییونات و که شه ته” (قلیزاده: ۱۳۸۳، ۱۶۰)، که ده لاله تی دنیا و بوونه وهر و عیشقی زه مینی و مومکینی وجود و گومرایی و بی باوه رییه.

حه وچه سحرئ سامری نینن کو زولفا رهش بکت

چه شم به ندا دلرو بایان کاکولا عه ییار بهس / ۱۶۳

له هیه چ له شیعه کانیدا بۆ رهنگدار کردنی زولف دا ئه رینی نابینریت، به لکو سیفه تی تری خستۆته پال زولفیکه ره نگ رهش که ئه ویش بی وه فاییه:

زولفی سیاهی بی وه فا قه ط مه نه دی ژ وی صه فا

کو شتمه ئه ز ب سه د جه فا ئه ژ ده ست جه فایئ زولف / ۱۹۲

یان:

زولفا سیاھ عنبەر بکه، خەملی ژ زېړی زەر بکه

زەرباف و دیبا بەر بکه، مسک و گولاقی لێ رهشین / ۲۳۶

4.1.1.3 زولفی پینچاوی پینچ و پر گری

زولفی پینچاوی پینچ، که هەندیک جار بە زولفی پر پینچ و خەمیش دیت "لەو پەیفانەییە کە هۆکاری دلتەنگی و بێ قەراری و گرفتاری عاشق نیشان دەدات و کینایە یە لە جودایی و پەیوەندی بە کەشەرتی بوونەوه هەبە" (عرفانی واحد: ۱۳۸۷، ۱۹۳) و هەر کاتیکیش کەشەرت بە لای شاعیرەوه نیشان بەدریت، مانای ئەو هەبە لە نوقتهی وەحدهت دوور کەوتۆتەوه. بۆیە بە نیشانهی دلتەنگی و بیزاریبون دەناسرێتەوه. ئەم پینچاوی پینچییە لە شیوهی گرتیش خۆی نیشان دەدات:

سەد گرھ من د دڵن ژێ کو چەپ و راست دکت

شاهدی حوسنی قەدەم زولفی گرهداری حودووت / ۱۰۵

لێرەدا وێرای ئەو هەبە زولف شیوهیەکی تاییهتی وەرگرتووه، کە خۆی لە پینچاوی پینچی و گری بووندا دەبینیتەوه، بەلام لە سیاقی شیعەرە کەدا "بە تەواوەتی لە واتای ئاسایی خۆی دوور کەوتۆتەوه، وشە کە خراوەتە نیو سیاقیکی تاییهت کە پەیوەستە بە خۆی گەرە و مەسەلە ی خولقاندنی مرۆف. وشە کە لە ژێر کاریگەری دوو زاراوی فەلسەفی "حدوث" و "قیدەم" دا کۆمەڵیک مەلۆولی ئاویتە و ناروون بە خۆیەوه دەگرت کە تەواو جیاوازن لە هاوتاکانیان. " (مشەختی: ۲۰۱۱، ۲۰۰)

جزیری بە تەواوی دڵ وەها دەبینیت کە کەوتۆتە ناو گری زولفەوه:

هەر ب جان تشنەبێ لەعلانم

دڵ د بەندا گرھا زولفانم / ۳۳۲

5.1.1.3 زولفی ب چین

چین چینکردنی زولف دەلالەتی پر ژماری و زۆری دەبەخشیت، واتە تالە موو تالە موو نییە کە گرانی و تازارە کە ی کەم بکاتەوه، بەلکو ئاماژەدانە بە زۆری و (کەشەرت) و ئەمەش جاریکی دیکە دەمانباتەوه ناو مومکیناتی وجود و گوناھ و دونیا و خراپە کاری لەناو زاراوەکانی تەسەووف و عیرفاندا، بۆیە جزیری "جگە لەو هەبە کە لە دەست چین چینکردنی زولفەکانی مەعشوق دەنالیێ و لە دەست

که‌شهرت-که هه‌مان چین چینه‌که‌یه- ده‌نالینیی و ده‌پارێته‌وه له‌م گێژاوه‌ رزگاری بکات، به‌لام چونکه ده‌زانئێ ئه‌م زولفانه‌ سیفاتی “جه‌لال” ی مه‌عشووقه‌ که به‌ هۆی ته‌جه‌للی رووخسار به‌م زولفانه‌وه، عیشق به‌ده‌رکه‌وتوه، بۆیه‌ پاشایه‌تی هه‌موو جوانیه‌کی تریش به‌ ره‌شاتی ئه‌م زولفانه‌ ناگۆرێته‌وه و جوانترین جوانیه‌کانی ئه‌م سه‌ر زه‌وییه‌ش له‌ به‌رامبه‌ر ره‌شاتی و تاریکایی زولف که له‌ عه‌ینی کاتدا رینگریه‌تی له‌ گه‌یشتن به‌ مه‌عشووق، به‌ هه‌یج ده‌زانئێ. ” (رواندى: ۲۰۰۴، ۱۸۶) له‌به‌رئه‌وه‌ جزیری ئاوا راشکاوانه ئه‌مه‌ ده‌رده‌پرێت و ده‌لێت:

زولفان تو به‌س چین چین بکه‌ بسکین موقابل دین بکه‌

پیشکیشی یه‌ك زولفه‌ك ته‌ بن مولکێ خوته‌ن ته‌ختی خه‌تا / ۴۰

تا ده‌گاته‌ ئه‌وه‌ی بێزاری خۆی وه‌ها ده‌رده‌پرێت که زولفی به‌ چین خۆینی دلێ بردووه‌:

سلسلا به‌حثنی ژ خوونا دل برن زولفا ب چین

دی خه‌ط بت نافه‌مسک ئه‌ر نافه‌یی تاتار بت / ۸۷

2.1.3 شیوه‌ نانساییه‌کانی زولف

مه‌به‌ستمان له‌م جوژه‌ ئه‌و وشانه‌یه‌ که وه‌ك دیارخه‌ر یان دیارخراو بۆ په‌یچی زولف نانسایین و له‌ یه‌ك

کاتدا شیعرییه‌تی ده‌ق به‌هێزده‌کهن و ده‌لاله‌ته‌ عیرفانییه‌کانیش به‌ پێی میراتی سوڤییانه‌ پته‌وتر ده‌کهن:

1.2.1.3 کوفری زولف

به‌شیک له‌و پینسانه‌ی که کوفریان داوه‌ته‌ پآل زولف، له‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌ که کوفر چۆن

تاریکییه‌ و پێچه‌وانه‌ی باوه‌ره‌ و ناهیلێ مرؤف به‌ نوور و رووناکی شاد بێت، واته‌ کوفر ده‌بێته‌ به‌ریه‌ست

و ئاسته‌نگ، به‌ هه‌مان شیوه‌، وا ده‌بینن که ”زولف کوفر و حیجاب و ئاسته‌نگی به‌رده‌م هه‌ر شتیکه‌ که

مه‌به‌ستت لێی بێ، ئه‌و زولفه‌ مه‌به‌ست و تامانه‌جه‌کان داده‌پۆشیت و ناهیلێ بێنرێن” (باخزری: ۱۳۵۸،

۱۵۰). ئه‌م ئاسته‌نگی و به‌ریه‌سته‌ش زیاتر به‌ره‌و رووی نوور ده‌چیت، واته‌ هه‌ر وه‌ك چۆن زولفی

راسته‌قینه‌ ئه‌و ده‌مه‌ی به‌سه‌ر رووخساری جواندا شوڤ ده‌بێته‌وه‌، ناهیلێت نوور و جوانی و سپیایه‌تی

رووخسار ده‌رکه‌وێت، به‌ هه‌مان شیوه‌ش له‌ روانگه‌ عیرفانییه‌که‌شه‌وه‌ زولف که واتای دیکه‌ هه‌لده‌گرێت و

له‌ نێویشیاندا هه‌ر وه‌ك چۆن کوفر پێچه‌وانه‌ی ئیمانه‌، ئاویش به‌ریه‌سته‌ دنیایی و ماددییه‌کان زولفن و

ناھیلن عاشق بگاتہ نووری ٹیلاھی. ئەم بۆچوونەش لای عاریفەکان بەگشتی و مەلای جزیری بەتایبەتی بەروونی دەبێنرێت:

سەر نەبی بەر کوفری زولفی عاقبەت

ئەز دترسم لێ ژ ئیمانی غەلەط / ۱۸۵

دەبیین پێچەوانە ی کوفر باوەر (ئیمان)ە، جزیری دەترسیت کە شەپۆلی کوفری زولف وا بکات ئیمان لە دەست بدات، و ئەم دووانە بەیەکەوێ نایەن و کۆنابنەوێ. لێرەدا دەزانرێت کە کوفر بۆ واتایەکی دیکە خواستراوە بەتایبەتی هاتنی لەگەڵ وشە ی زولف، چونکە ئەم دوو وشەییە وەک دیارخەر و دیارخراو یان بە مانا سیمپۆلۆجییە کە دال و مەدلۆول بە شیوەی ئاسایی و سرووشتی لەگەڵ یەکتەر نایەن، هەم زولف لە بنچینەدا خوازاوێ و هەم پوونکەرێوە یان سیفەتەکی جاریکی دیکە هۆشی خۆنەر لە پرووی تیگەیشتنەوێ بەرێوە پاش دەبات، هەر ئەمەشە شیعرییەتی دەق نیشان دەدات. بۆیە هەر وەک زانراوە کە "لە روی سیمپۆلۆجییەوێ هەندێ جار دال و مەدلۆول بنەمایەکی زمانیان نییە و شاعیر بە چینیەکی جۆریک لادانی سازاندووە، بەوێ زۆر جار دالە کە شەرییە و مەدلۆول ناشرەییە، یان بە پێچەوانەوێ و یان هەردووکیان شەرییە، یان ناشرەرییە. لێرەشدا وەرگر هۆشی بەسەر هەردوو وشە ی زولف و کوفر دەسەنگرێتەوێ و بە هیچ کۆچیک چاوەڕێی ئەوێ ناکات، زولف وەک ئەندامە شوێنیکی کوفری لێوێ بەرھەم بێت" (ئەحمەد: ۲۰۱۴، ۲۲۶).

چونکە زولف روو دادەپۆشێت بۆیە بە کافری دادەنێن و کوفریش بە مانای داپۆشین دیت و کافریش داپۆشەر و زولفیش حیجابیکە بۆ جەمالی حەق (زیبائی نژاد: ۱۳۸۹، ۱۶۲) و ناھیلنی روو/ ئیمان دەرکەوێت. جزیری سنوورە کە فراوانتر دەکات و مەللا نییە کە لە نیوان ئیمان کوفر زیاتر روون دەکاتەوێ، ئەمەش بە مۆتیفەکانی تری وەک زولمەت و شام و خال و زولف، کە لەلایەکی چینی دەق بەھێز دەکەن بەھۆی بنەما رەوانبێژیەکان و ھونەرەکانی جوانکاری، لەلایەکی دیکەشەوێ ئەوێ دەستنیشان دەکات کە لە رۆژھەلات (شەرق) ھوێ خال و ئیسلام ھەییە لە رۆژئاواش (شام) دا کوفر و زولفی عەنبەری ھەن و ئەوانیش سنوورێکیان ھەییە و دەبێت لە کەناری خال و نیشاندا دووربکەوێت:

مە کوفری دی د ئیسلام بێ ژ شەرقی زولمەت و شام بێ

ژ زولفان عەنبەری خام بێ کناری خال و نیشانی / ۳۲۲

2.2.1.3 زولف و غه‌یبیه‌ت

ئه‌گهر یه‌کێک له مانا‌کانی زولف "گومبوونی پیناسه بێ که هیچ کهس پێی ناگات" (شوان: ۲۰۱۰، ۱۷۶) و ئه‌و ونبوون و غه‌یبیه‌تی ناسنامه‌یه‌ش به‌و شیوه‌یه‌ پیناسه کراوه که کینایه‌تی زاتی حه‌ق و غه‌یبی ناسنامه‌ی رها و بالایی و ته‌قه‌ددوسه، ئه‌مه‌ش هه‌یج که‌سێک شایانی تیگه‌بێشتن و ده‌رککردن و شه‌هود نییه، چونکه غه‌یبی ناسنامه‌ی حه‌ق ئاماژه‌یه به زاتی حه‌ق به‌وه‌ی دیارناکرێت و ناتوانی نیه‌سه‌تیک بخرێته پال ئه‌و بۆیه زولف لێره‌دا رووی حه‌قیقه‌ت داده‌پۆشیت و ده‌یشاریته‌وه و بۆیه زاتی حه‌ق نادیاربکی رها‌یه و به‌هۆی ناو و سیفات‌ه‌کانه‌وه به‌رحه‌سته‌ده‌بیت (زیبایی نژاد: ۱۳۸۹، ۱۷۲).

شاعیر به‌ دوا‌ی نووری حه‌قیقی یان نووری ره‌حمانیه، له‌ نیوان دوو به‌رداش ماوه‌ته‌وه، دڵ نوری ده‌وی به‌لام ربه‌گایه‌کی زولف هه‌یه و ربه‌گایه‌کی خالیش هه‌یه که خال لێره‌دا ره‌مزی عیشقه حه‌قیقیه‌که و نووره ره‌حمانیه‌که‌یه و به‌ دوو سیمبولیش داده‌پۆشێن به‌کیان راسته و ئه‌و‌یت‌ریشان چه‌په. شاعیر هونه‌ری پێچ و په‌خشی کردۆته ئامرازی باسکردنی بیرو پامانه‌کانی و له‌ یه‌ک کاتدا هه‌م شیعریه‌تی شیعری پێ به‌هێز کردوه و هه‌میش روانینه عیرفانییه‌کانی باس کردوه، که دوا‌جار موژده‌ی غه‌یب دیت، له‌ناو ئه‌و نووره‌دا غه‌یبی رها‌ی زاتی حه‌ق شاردراره‌ته‌وه و "ئه‌و دهنگی نایه‌یه که هه‌لگری مزگینیه له جیهانی غه‌یبه‌وه ده‌رچوه و بانگی دڵ ده‌کات که رووخساری خۆش بویت که له‌ نووری راست و چه‌په‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه" (الزقنکی: ۱۹۸۷، ۱/۹۴) ئه‌وه‌ی له‌ نووریش نزیک بیت، بێگومان خاله، به‌لام هاتنی هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه هێزی ره‌شینی و ره‌شی زولفی که‌م کردۆته‌وه:

دڵ دخونت زولف و خالان دیم و بالاییین ژ نوور

هه‌ر ب قانون موژده‌یا غه‌یبی ژ نایی راست و چه‌پ / ۸۴

دڵ لێره‌دا ناوه‌ندیکه و له‌ په‌نای زولفدا نوور و خال خۆی شاردراره‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ بن هه‌ر موویه‌کی رووخساری دله‌ره‌دا ده‌ریای زانست هه‌یه له‌ جیهانی راز و نه‌هینی غه‌یب دا، که لێره‌دا موو ئاماژه‌یه به‌ ده‌رکه‌وتنی ته‌جه‌للا و له‌ بن ده‌رکه‌وتنی هه‌ر ته‌جه‌للایه‌که‌دا هه‌زاران ده‌ریای زانست و نه‌هینی هه‌نه له‌ جیهانی راز و غه‌یبدا شاردرانه‌ته‌وه. (لاهیجی: ۱۳۸۱، ۴۹۸)

3.2.1.3 زولف و عه‌قارب

دوویشک (عه‌قرب) که به‌ پێوه‌دان و گه‌ستن و ژه‌هره‌ه‌لگرتن ناسرایه و نزیک‌کردنه‌وه و گونجاندنی

له گه‌ل زولف و چواندنی له رووی رهوانبیتزییه‌وه، ده‌لاله‌تییکی نه‌ریننی به زولف ده‌دات، به‌وه‌ی وێرای ته‌وه‌ی زولف چه‌ند خه‌سه‌له‌تییکی خراپی هه‌ن، به‌لام عه‌قه‌رب و هه‌میشه ترس و ژه‌هر بلا‌وده‌کاته‌وه و یانیش زولف دل‌ ده‌به‌ستیتته‌وه و بانگی عه‌قه‌رب ده‌کات بۆ گه‌ستن و پیتوه‌دان. له‌لایه‌کی تره‌وه چواندنی زولف به عه‌قه‌رب چ له رووی ره‌شی و چ له رووی که‌وانه‌یی و پینچا‌وپینچی لیوییه‌وه به زولف ده‌چی و ” زولفی عه‌قه‌رب واته زولف وه‌ک لیوی دو‌وپشک خوارو خینچه ” (ده‌خدا: ۱۳۲۵، واژه‌ عه‌رب). مه‌لای جزیریش زولف و عه‌قه‌رب وه‌ک یه‌ک داده‌نیت و ده‌لێت:

هات پادشاهی پور سپاه قامه‌ت ته‌لیف دیم شوبه‌ی ماه

داد و مه‌ده‌د سه‌د ئاه و ئاه زولف و عه‌قارب تینه‌ سه‌ر / ۱۴۱

یان له شوینییکی دیکه‌دا وشه‌ی زولف ناهیننی و راسته‌وه‌خۆ عه‌قه‌رب له شویننی داده‌نیت:

کوشتیمه خه‌لقۆ عه‌قه‌ربیی مه‌ستم ژ شه‌وقا غه‌بغه‌بی

طالع تنی من دکه‌وه‌که‌بی ئیرو عه‌قارب تینه‌ده‌ر / ۱۴۲

1.4 رۆلی خواستن له چینی زولفدا

جزیری وێرای ته‌وه‌ی به چه‌ند شیوه‌یه‌که باسی له زولف کردوه و له هه‌ندیک شویندا به خه‌سه‌لت و شیوه جیا‌جیا‌کانی وه‌سفی ده‌کات، به‌لام ته‌وه‌ی زۆر سه‌رنج‌راکیشه زولف وه‌ک زۆریه‌ی مؤتیقه‌کانی تری ناو شیعری جزیری که‌وتۆته به‌ر شه‌پۆلی چینی ره‌وانبیتزیانه و به‌وه هۆیه‌وه له‌لایه‌کی چینی ره‌وانبیتزی ده‌قی له رۆلی خواستندا به‌هیزکردوه و له‌لایه‌کی تر ویستویه‌تی زولف له چوارچێوه ئاساییه‌که‌دا ده‌رباز بکات و به‌رگتیکی دیکه‌ی بکاته به‌ر، ته‌ویش نیشاندانی زولفه له چوارچێوه‌ی به‌ مرۆفکردن و به‌ گیاندارکردن، ته‌مه‌ش له‌ناو چوارچێوه‌ی ته‌سه‌وه‌فدا و له چوارچێوه‌ی خه‌سه‌له‌ته خراپه‌کانی زولفدا به نه‌ریننی و که‌مه‌ندکینشکردنی دل و ده‌روونی مرۆف خۆی به‌رجه‌سته‌کردوه. ” بۆیه خواستن له شویننی خۆیدا له پله‌یه‌کی به‌رزی زمانی دایه و هونه‌رکاری و وه‌ستایی نوسه‌ره‌که‌ی تیندا دیاره، وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌کی وینه‌ش رۆلی خۆی ده‌بیننی، ئاشکرایه تا که‌ره‌سته‌کانی وینه، وه‌ک بناغه‌یه‌که چربونه‌وه‌ی زمانیان تیندا به‌رز بێ، وینه‌که پوخت و پیر شیعریه‌تتر ده‌بێ ” (خۆشناو ۲۰۱۰، ۲۸۸). ده‌توانین چه‌ند شیوه‌یه‌کی زولف له چوارچێوه‌ی وینه‌ی خواستنه‌وه نیشان بده‌ین:

1.1.4 سه‌مای زولف

جزیری خه‌سله‌تی ره‌قص یان سه‌ماکردن، که خه‌سله‌تی مرۆقه ده‌خاته پال زولف و وینه‌یه‌کی خواستنی لێ دروست ده‌کات و چ وشه‌ی زولف و چ وشه‌ی سه‌ما هه‌ردووکیان زمانی عیرفانیی ده‌قیان به‌هیزتر کردوه، چونکه هه‌ردووکیان له‌ناو زاراوه‌کانی عیرفاندا بایه‌خی خۆیان هه‌یه و پیکه‌وه هاتنیشیان له‌لایه‌ک خزمه‌تی چینی ره‌وانی‌پێیانه ده‌کات و له‌لایه‌کی تر سیفه‌تی سه‌ماکردن بۆ وشه‌که ده‌خوازێت و مه‌به‌ستی تایبه‌تی دونیای عیرفانی پێ ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌کات، به‌ تایبه‌تی له‌وه‌دا که ”جوله و لقینی زولفی یار نیشانه‌ی حال په‌ریشان بوونه“ (جهانمرد و همکاران: ۱۳۹۶، ۱۱۰):

سه‌ر ددت تابی که‌وته‌ری زه‌مه‌مه‌یی سه‌مایێ زولف

سایه‌ نومیایه‌ خاوه‌ری سدره‌یی مونته‌هایێ زولف / ۱۹۱

یان:

ظولمه‌ت نه‌ما صوحبه‌ت وه‌ ما نوورا جه‌مالان چوو سه‌ما

لێ ته‌و ده‌ما زولف بوون جه‌ما هاتن سه‌مایێ، یه‌ک نه‌سه‌ق / ۱۹۹

2.1.4 مه‌ستی زولف

مه‌ستی یش سیفه‌تی مرۆقه و وپرای ته‌وه‌ش زاراوه‌یه‌کی گرنگی ته‌سه‌وووفه و شاعیر بۆ به‌هیزکردنه‌که وینه‌یه‌کی خواستنی لێ دروست کردوه:

من دی سه‌حه‌ر زولفیین د مه‌ست، هاتن سه‌ما ئی‌حرام به‌ست

چوون سو‌جده‌یا خالی ب قه‌ست له‌و حاجیبیان می‌حراب دا / ۳۴

3.1.4 زولفی په‌ریشان

بێگومان په‌ریشانیی خه‌سله‌تی مرۆقه و له‌ شیعری عیرفانیدا بۆ زولف به‌کارهاتوه و ”سیفه‌تێکی کۆنی زولفه“ (طحان: ۱۳۸۸، ۱۰۸) و له‌ مرۆقه‌وه بۆ زولف خواستراوه و مانایه‌کی نه‌رێنی نزیك له‌ خه‌می بۆ به‌رجه‌سته‌کردوه:

کفشه‌ مه‌جموع و په‌ریشانی یی حالی مه‌ د دل

ژ سهړی زولفا پهریشان و ژ بسکا ته یه شهنگ / ۲۱۰

یان:

خالین موده ووهر فلفلین ماوهر ژ بسکان لی وهرین

زولفین پهریشان تینه مهست بهنا بها وانه غهرهض / ۱۷۸

4.1.4 زولف له شیوهی حرفدا

له ئەدهبیاتی کلاسیکی عهره‌بی و فارسی و کوردیدا هندیگ جار پیت له جیاتی زولف به کارهاتوو، یان زولف به حهرفیک چویندراوه، جا له پروی ئه‌رکه‌وه یان بوته لیکچواندن و یانیش بوته خواستن، له‌ناو پیته‌کانیشدا به زوری پیتی نوون و دال هاتوون، ته‌نانه‌ت له‌و شیعه کلاسیکیانه "حهرف ته‌جه‌للای مه‌عشوق بووه، به تایبه‌تیش خه‌تی کووفی، له‌و خه‌ته‌دا که‌وانه‌بوونی پیتی نوون که‌متره و کلکیکی همیه لپی به‌رزده‌بیته‌وه که شیوه‌یه‌کی زولف ده‌دا" ۵ (جهانمرد وهمکارانی: ۱۳۹۶، ۱۱۸). ئه‌مه لای مه‌لای جزیریش وه‌ک سیمایه‌کی دیار دیته به‌رچاو و به لاسایی‌کردنه‌وهی ئه‌و میراته عیرفانییه زولف له‌گه‌ل شیوهی پیتی نوون و دال دادنه‌تیت:

زولف و خالان نوون و دالان وان ژ من بر دل ب تالان

گۆشه‌یی قه‌وسئ هلالان دل ژ من بر دل ژ من / ۲۴۴

5.1.4 زولفی به خه‌م ۶

غه‌می زولف ئاسته‌نگ و گرفته‌کانی نه‌پینی خوداییه، که ریوار له سلوکدا توشی ده‌پیت. هه‌ر

5 له‌باره‌ی به‌کار هینانی نوون له شیوه‌ی زولفدا له شیعی عهره‌بی، کتیبی (المحب و المحبوب و المشموم و المشروب)

ی (السری بن احمد الرفاء) به‌شیک تهرخانکرده له‌بابه‌ت و هسفی زولف و نمونه‌ی زوری هیناوه‌ته‌وه. وه‌ک:

الصنوبری له‌باره‌ی پیته‌کانه‌وه ده‌لنیت:

بیدل فیه عجائبه/ للشکل فیه غرائبه

للحسن فیه شمسه/ وهلاله وکواکبه

ولصدغه فی خده/ حرف تنوق کاتبه

ظبی یصیح عذاره/ یا غافلین وشاربه (الرفاء ۱۹۸۶، 39).

6 بی وه‌فایی و جه‌فاداری زولفیش ده‌کونه ناو وینه‌ی خواستن، به‌لام چونکه له مزاری خه‌سلته‌ته خرابه‌کانی زولفدا باسمان کردوون، به پیوستمان نه‌زانی لیره دووبار میان بکه‌ینه‌وه.

چهند به گرانتر و سهختتر ئهو ریڤگه ببریټ به ره و کاملتری دهروات، تاكو نه كه ویتنه سه رپگه ی گومرایی .
 (عرفانی واحد: ۱۳۸۷، ۱۹۲) غه مباری وهك خهسله تیکی مرۆف خواستراوه بۆ زولف له چوارچۆدی
 وینهیه کی خواستندا خۆی به رجهسته کردوو و شاعیر ویستویه تی لایه نه نه رینیه کان بۆ زولف له پال
 رهشی و شهو و بێ وهفایی و باوه رپیی نه بوون نیشان بدات و غه میش بخاته پالیان:

مه ژ بسکین ته ی گرهدار ژ بهختی خوه گرینه

مه ژ زولفی ب خه م و تاب د دل دا خه م و تابه / ۲۵۹

1.5 خهسلهته خراپه کانی زولف به لای جزیرییه وه

جزیری به سوود وه رگرتن له بنه ما عیرفانییه کان، که به درێژی که له پووری سو فییا نه زولف
 به مانا نه رینیه که ی به کارهاتوو، بۆیه زۆر خهسلهت ده خرپته پال زولف، خهسلهته کانیش نه رینیه.
 ده توانین له دیوانی جزیری دا چهند خهسلهتیک بدۆزینه وه:

1.1.5 بێ باوه رپیی به زولف و جیی متمانه نه بوون

جزیری ئه وهنده بۆته قوربانی فیل و ته له که کانی زولف (دونیا به هه موو لایه نه خراپه کانیه وه)،
 نه بهیشتوو له گه ل نووری نووردا تیکه ل بیت و هه میشه زولف له که مین دابوو، بۆیه گه یشتوو ته پرا ده ی
 دلنیا یی که ئیدی زولف جیی باوه ری نییه:

به ستنه زولف ده ر که مین حهلقه ب حهلقه چین ب چین

یه غمه دکن دلان نهین نینه یه قین خه طایی زولف / ۱۹۲

2.1.5 بێ وهفایی و جهفاداری زولف

جزیری خهسله تیکی نه رینیی مرۆف ده خاته پال زولف و له شپوه ی که سیکی خراپدا که خهسله تی
 بێ وهفایی هه یه و جهفابه خش و خراپکاریشی بۆ به کار دینیت:

زولفی سیاهی بێ وهفا قه ط مه نه دی ژ وی صه فا

کوشتمه ئه ز ب سه د جهفا ئاه ژ ده ست جهفایی زولف / ۱۹۲

3.1.5 به لای زولف

جزیری زولف به بەلا و موسیبهت و کارهسات دهچوئینیت و هیوای ئەوه دهخواریت که کەس نەکەوینە ناو ئەو بەلایهوه:

زۆر و فهقیر و مویتەلا زاهد و صوفی و مهلا

کوشتنه ئەو ب سەد بەلا، کەس نەکەفت بەلایی زولف/ ۱۹۲

ئەنجام

لەم لیکۆلینەوهیدا گەیشتینە ئەم ئەنجامانە ی خوارەوه:

-جزیری وێرای ئەوهی پەیقی "زولف" ی کردۆتە پاش سەرۆای شیعریکی دە بەیتی، لە تەواوی دیوانەکەشیدا بە گرنگیهوه و لە سیاقی جۆراوجۆردا زیاتر لە ئەوه جار دووبارە ی کردۆتەوه.

-جزیری زۆر بە هۆشباری و ئاگاداریهوه پەیقی زولفی وەک زاراوهیهکی عیرفانی لەگەڵ هەر یهکه له "نور، خال و دل" دا بەکارهیناوه و لە پەیههندی دروستکردن لەگەڵ تیگهکانی دیکه ی بواری تەسهووف و عیرفاندا هەولێ داوه لەلایهک هونەرەکانی رەوانبێژی پێ دەولمەند بکات و لەلایهکی دیکهوه بە دروستی بنهما عیرفانییهکان تیکهلی چینی شیعری بکات.

-زولف لای جزیری زولفی ئاسایی نییه، بەلکو بە هۆی بەرامبەرکردنی لەگەڵ خال و گونجانندی لەگەڵ مۆتیقهکانی شهو و تاریکی و دانەپالێ خەسلەته نەرینییهکانی "بەلا، بی وهفایی و جەفاداری و بی بروایی به زولف"، زولف دەخاته بەرهی دنیا و نەفس و گوناوهوه و لەگەڵ مومکینی وجوددا حسیبی بۆ دەکات و لە بەرامبەرشدا خال و هاوشیوهکانی لەناو نووری نووردا (نووری ئەحمەدی) دا چێدەکاتهوه.

-جزیری هەولیداوه بە سوودوهرگرتن لە بنهماکانی خواستنی رەوانبێژیانهوه، سنووری بەکارهینانی زولف لە ئاستی عیرفانیدا فراوانتر بکات، بۆیه دەرپرینهکانی (سەمای زولف، مهستی زولف، زولفی پەرشان، زولفی به خەم..). بە مانا نەرینییهکانهوه بەکاردینیت و بەمەش واتا عیرفانییهکانی چتر دەکاتهوه.

-جزیری وێرای باسکردنی شیوه ئاساییهکانی زولف لە چوارچێوهی واتایهکی ئاساییدا بە هەلگری بیر عیرفانییهانه رەنگرێژ کردووه، لە هەمان کاتدا شیوهی نائاسایی وشهکەشی لە نمونە ی (کوفری

زولف و غه‌بیه‌تی زولف و عه‌قره‌بیه‌تی زولف) به دالی شهرعی و مه‌دلوولی ناشهرعی چنیوه و کت و مت پابه‌ندی و اتا عیرفانییه‌کانی په‌یشه‌که بووه.

-جزیری په‌یوه‌ندی دَل و زولفی به ورده‌کارییه‌وه باس کردووه و وه‌ک بنه‌مای عیرفانی دَل به‌ندکردنی به شیوه‌ی جۆراوجۆره‌وه خستۆته ئه‌ستۆی زولف و له‌وه‌شدا زۆر به وردی له هه‌موو باره‌کانه‌وه پابه‌ندی و اتا عیرفانییه‌کان بووه.

سه‌رچاوه‌کان

به زمانی کوردی

-ئه‌حمده، هیمن عومه‌ر (۲۰۱۴) هیرمینه‌ۆتی‌کای شیعی سۆفیانیه‌ی مه‌حوی، تیزی دکتۆرا، زانکۆی سلێمانی. -باله‌کی و خو‌شناو، یادگار ره‌سول و هیمن عومه‌ر (۲۰۱۶)، نوور و شیوه‌کانی له شیعی جزیری دا، گۆفاری ئه‌کادیمی ژماره ۳۶، هه‌ولێر.

-خال، شیخ محمه‌د (۲۰۰۵)، فه‌ره‌نگی خال، بڵاوکراوه‌ی ئاراس، چاپی دوهم، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر.

-خو‌شناو، هیمن عومه‌ر (۲۰۱۰) شیعییه‌تی ده‌قی چیرۆکی کوردی، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری، هه‌ولێر. -دۆسکی، ته‌حسین ئیبراهیم (۲۰۰۵)، دیوانا مه‌لای جزیری ده‌زگه‌ها سپی‌زێ، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تا په‌روه‌ردی، هه‌ولێر. -روان‌دی، محمه‌د عه‌بدوله‌رحمان (۲۰۰۴)، عیشق لای مه‌لای جزیری و حافزی شیرازی، نامه‌ی دکتۆرا، زانکۆی سه‌لاحه‌دین، کۆلیژی زمان.

-روحانی، ماجد مردوخ (؟) فه‌ره‌نگی دانشگاه کردستان، نشر دانشگاه کردستان، سنندج. -شوان، ئیبراهیم ئه‌حمده (۲۰۱۰)، فه‌ره‌نگی سۆفیانیه‌ی دیوانی جزیری و مه‌حوی، بڵاوکراوه‌کانی ئه‌کادیمیای کوردی، هه‌ولێر.

-مشه‌ختی، کامهران ئیبراهیم (۲۰۱۱)، سیمپۆلۆژیای زمانی سۆفیگه‌ری له شیعه‌کانی مه‌لای جزیری دا، ده‌زگای سپی‌زێ، ده‌ۆک.

-موکریانی، گیو (۱۹۹۹)، فه‌ره‌نگی کوردستان، ده‌زگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر. -هه‌ژار، عه‌بدوله‌رحمان شه‌ره‌فکه‌ندی (۱۳۶۹) هه‌نانه‌ بۆرینه- فه‌ره‌نگ کردی فارسی، نشر سورش تهران.

به زمانی عه‌ره‌بی

- ابن منظور (؟)، لسان العرب، تحقیق: یاسر سلیمان أبو شادی، مجدی فتحی السید، المكتبة التوفيقية. -الرفاء، السری بن احمد (۱۹۸۶)، المحب والمحبوب والمشموم والمشروب، الجزء الاول، کتاب المحبوب، تحقیق

مصباح غلاونجی، مطبوعات مجمع اللغة العربية بدمشق.

- الزفنگی، احمد بن ملا محمد (۱۹۸۷) العقد الجوهري فی شرح دیوان الشیخ الجزری، المجلد الاول والثانی، الطبعة الثانية.

- القحطانی، سعید بن علی وهب (۱۴۲۱)، فقه الدعوة فی صحیح الامام البخاری، الجزء الاول، اصل الكتاب رسالة دکتورا، جامعة الامام محمد بن سعود الاسلامية، الطبعة الاولى.

- تهانوی، محمد علی (۱۹۹۶)، موسوعة كشاف اصطلاحات الفنون والعلوم، الطبعة الاولى، مكتبة لبنان ناشرون.

به زمانی فارسی:

- باخزری، ابی الحسن (۱۳۵۸)، اورداد الاحباب و فصوص الاداب، انتشارات فرهنگ ایران زمین.

- جهانمرد و همکاران، محبوبه، زهرا اقبابایی و سمیه حسنعلیان، اشتراکات زیبایی شناسی و مضمون پردازی زلف معشوق در شعر فارسی و عرب، فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهش های ادبیات تطبیقی، دوره ۵، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۶.

- دهخدا، علی اکبر (۱۳۲۵)، لغتنامه دهخدا، ناشر دانشگاه تهران، دانشمده علوم ادبیات انسانی، تهران.

- زیبایی نژاد، دکتر مریم (۱۳۸۹)، مقایسه تطبیقی اصطلاح زلف در اصطلاحنامه های عرفانی، نشریه عرفان اسلامی (ادیان و عرفان) دوره ۷، شماره ۲۵، پاییز.

- سجادی، دکتر سید جعفر (۱۳۷۸)، فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، چاپ چهارم، چاپ افست گلشن.

- سیاد کوه و رحمانیان، اکبر و علی (۱۳۹۲)، پیوند «زلف» و «دل» و کارکردهای هنری آن در دیوان حافظ، مجله شعر پژوهی (بوستان ادب) دانشگاه شیراز، سال پنجم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۲، پیاپی ۱۶.

- طحان، دکتر احمد (۱۳۸۸)، تداعی مهانی در شعر حافظ، فصلنامه پژوهشهای ادبی، شماره ۲۶، سال ۷، زمستان.

- عباس زاده، فاضل (۱۳۹۲)، مبانی زیباشناختی رخسار و زلف یار، در صحبت نامه‌ی همام تبریزی، فصلنامه تحقیقات تعلیمی و غنایی زبان و ادب فارسی دانشگاه آزاد اسلامی- واحد بوشهر، شماره پیاپی هفدهم، پاییز.

- عرفانی واحد، فاطمه (۱۳۸۷)، زلف گرہ گیر نگار، فصل نامه تخصصی ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد، شماره ۱۹، دوره ۵، پاییز.

- قلیزاده، دکتر حیدر (۱۳۸۳)، زلف و تعبیر عارفانه و عاشقانه آن در شعر فارسی، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز، سال ۴۷، پاییز، شماره مسلسل ۱۹۲.

- گوهرین، دکتر سید صادق (۱۳۸۰)، شرح اصطلاحات تصوف، انتشارات زوار، جلد پنجم و جلد ششم، چاپ اول، چاپ ایران یکتا، بهار.

- لاهیجی، شمس الدین محمد (۱۳۸۱)، مفاتیح الاعجاز فی شرح گلشن راز، مقدمه و تصحیح و تعلیقات محمد رضا

بزرگی خالقی و عفت کرباسی، چاپ چهارم، انتشارات زوار، تهران.

-هادی و رجب، خدیور وتوحیدیان (۱۳۹۰)، تجلی جمال و جلال در دیوان حافظ، نشریه بهارستان سخن (ادبیات فارسی)، بهار و تابستان، دوره ۷، شماره ۱۷.

Extended Abstract

Kurdish classic poetry became a part of kurdish literature by influences of Islamic gnosis similar to Persian and Arabic poetries, Islamic gnosis has given establishment and motivated principles to the kurdish classic poetry. This principle was longed from classic poem Babatahir as a beginner to the poetry in south Kirmanji school and went forward to the others. The Islamic gnosis became un separated part and strong foundation for Kurdish poetry.

In general, The connotation of hair flattop was an amazing sign that used in the poetry as a part of human body and has been shown as poetry aesthetic. While, using hair flattop in kurdish peotry gives different ideas and signs from the love of God and to the text requirment. Mala Jaziri was one who used hair flattop in different contexts and he was a great kurdish gnosis poet.

The connotation of hair flattop in Jaziri poetry is the title of this research based on the meaning of gnosis of hair flattop word as a member of human's face, and put it to the content of gnostic poetry. This knowledge gives a poetry field as a text of gnosis. All classic poems have been well known as gnostic users and taken good benefits from Islamic gnosis for their poetries, and particularly Malaye Jaziri was one of the first poems who was known as one of the gnostic poems and he used all dialects of quietism and gnosis from his poetries. In his quietism and gnosis, hair flattop and its derivates have been used in different sides. This research has been done based on the explanation of quietism and gnosis for hair and its derivates in the poetries of Malaye Jaziri. This research is classified into some subjects as follows; first part shows general introduction of the subject. In the second part there is a linguistic definition of hair flattop and its position in the kurdish literature. The relation of the heart and hair flattop is also explained and used by Mala Jazeri with strong relationship between them.

The second part shows the relationship between light and hair flattop, Light has been showed by Mala Jaziri as a good sign and hair flattop has a bad sign. Fighting between these opposite signs has also been illustrated as hair flattop has prevented the light to be appeared.

The third part shows bad signs and good signs for hair flattop in the kurdish poetry. hair flattop devided into two parts, smell, head, colour, and some different characteristics

of hair flattop have represented as good signs, while somethings have been added to hair flattop as bad sign representatives such as, disbeliever hair flattop, and scorpion hair flattop.

Fourth part is devoted to the role of metafor to create an image for hair flattop in the poetry, as wel as hair flattop dance, hair flattop drank, hair flattop sadness, hair flattop in the shape of letters and bad hair flattop were described

Bad behaviours of hair flattop have also been described by Mala Jazeeri in fifth part such as unfaithful hair flattop, disbelief hair flattop, and distrust hair flattop.

Finally, Mala jazeeri has used hair flattop carefully and used more than ٩٠ times in his poetry. Besides he made a complete poetry rhyme of hair flattop word and despite that based on the theories and the idealogies of Islamic gnosis he wanted to make his poetry stronger and give powerfull to the kurdish poetry.